

21 ΜΑΪΟΥ 2024

ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

† Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα...

Ἦχος Δι-Θ

Τυ ζαυ ρα σα τον τυ πον εν ρ ρα νω θε α
σα με νος και ως ο Παυλος την κλησιν εκ εξ αν θρωπων
δε ξα με νος ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σα
Κυ ρι ε βα σι λευ ρ σαν πο λιν τη χει ρι σα ρε
θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν τος εν ει ρη η
νη πρε σβει αις της Θε ο το κσ μο νε φι λανθρω πε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Ταις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος ^Δ

* * *

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Τοῦ Μηναίου.

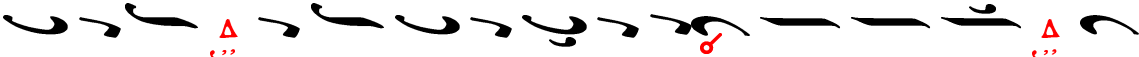

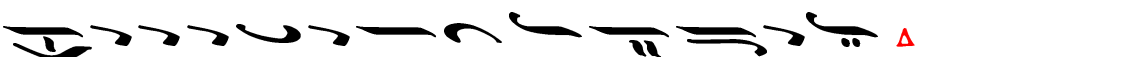
Θείας πίστεως. Ἦχος ^{Γα ϕ}

N ε ος γε ε γο νας Δαυ ιδ τοις τρο ποις ^Γ γε ρας ²²
α α νω θεν εισ δε δεγ με νος ^Γ της βα σι λει ας ²²
τη κο ρυ φη η σϑ το ο ε λαι αι ον ^π σε γαρ τω Πνευ ⁹
μα τι ε ε χρι σεν εν δο ξε ^υ ο υ πε ρϑ σι ος ⁹
Λο ο γος και Κυ ρι ι ος ^π ο θεν ε λα βες και σκηπτρον σο φε ⁹
βα σι λει ον ^υ αι τϑ μενος η μιν το με γα ε ⁹
ε λε ε ος ^Γ ²²

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

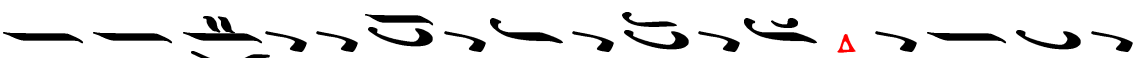

Ἦχος ^{Δι - θ}

A ι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε νο ο με ναι ^Δ
και το μνη μα κε νον θε α σα με ναι ^θ τοις Α πο στο λοις ²²

 ε λε γον την φθο ραν κα θει λεν ο κρα ται ος και

 τας εν α δη η ηρ πα σε των δε σμων κη ρυ ξα τε

 παρ ρη σι α ο τι α νε στη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρσ μενος η μιν το με γα ε ε ε λε ος

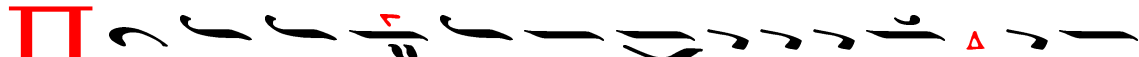
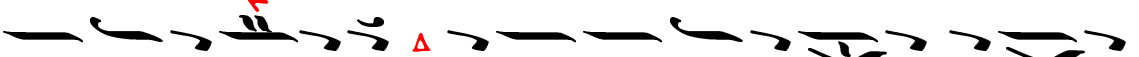
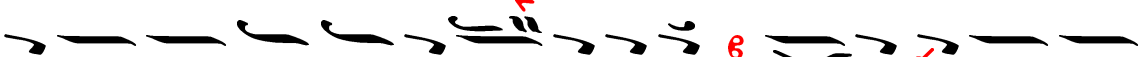
Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἐκ τοῦ Μηναίου.

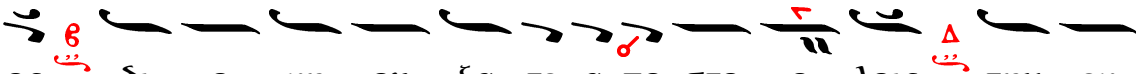
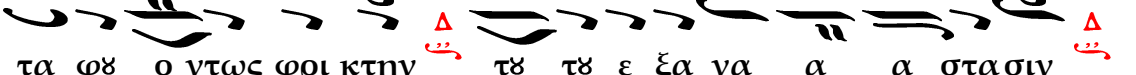
Ἦχος Δι-θ.

Ε λ κο με νος ε πι Σταυ ρσ ο Ποι η της τσ η λι

 ς ς και κτι σε ως σε ως α στε ρα φα ει νον εξ

 ς ρα νσ δι α στε ρων ε φειλ κυ σα το ω και κρα τος

 πρω τος το βα σι λει ο νον ε πε θη κε διο σε α νευ

 φη μσ μεν Κων στα ντι νε βα σι λευ Ευ σε βε στα τε συν

 Ε λε νη μη τρι ι τη θε ο ο φρο ο νι ι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

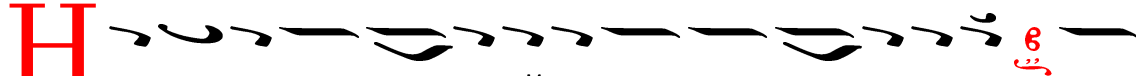
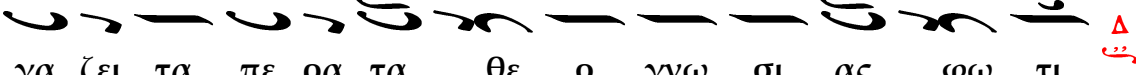

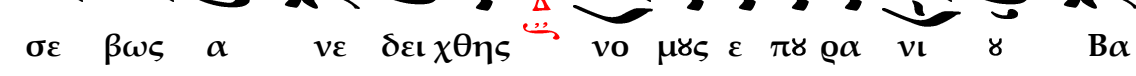

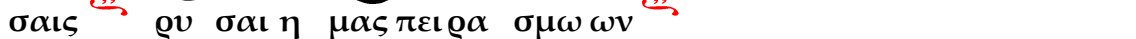
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα. Ἦχος Δι-θ.

Π ρος το μνη η μα σσ σω τε ρ αι σε πται μυ ρο

 φο ροι ελ θσ ς σαι τον δε σπο την α λει ψασθαι μυ ροις

 ως βρο τον σε κα τε πει ει γο ντο α γγε λος δε αυ

 ταις χα ραν ε μη η νυ σεν α νε στη ο Κυ υ ρι

 ος δι ο κη ρυ ξα τε α πο στο ο λοις την εκ

 τα φθ ο ντως φρι κτην τθ τθ ε ξα να α α στασιν

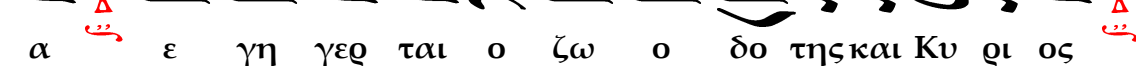
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Η ευ ση μος μνη μη σ ε πι φα νει σα η μιν αυ

 γα ζει τα πε ρα τα θε ο γνω σι ας φω τι

 Κωνστα ντι νε θε ο πνευ στε συ γαρ εν βα σι λευ σιν ευ

 σε βως α νε δει χθης νο μος ε πθ ρα νι θ Βα

 σι λε ως τη ρη σας δι ο ταις ι κε σι αις ταις

 σαις ρυ σαι η μας πει ρα σμων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-Θ

Τ α μν ρα Σω τηρ γυ ναι κες προ σκο μι ι ζθ

 σαι ε ζη τῶν σπθ δη μν ρι σαι σε φι λαν θρω πε

 εκ τθ τα φθ δε Α γγε λος προς αυ τας ε βο ο

 α ε γη γερ ται ο ζω ο δο της και Κυ ρι ος

πα τη σαστον Α δηγκαιτον θα α α να τον Δ

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ

Ο ι μι σϑ εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρ υ νε ε ε ται
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι Ι ε ε ρο κρ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην
Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν

Προκείμενον. Ἦχος Βου Ψαλμὸς πη΄ (88).

υ ψω σα ε κλεκτον εκ τσ λα ς μ ε
 ρον Δα βιδ τον δσ λο ον μ εν ε λαι ω α γι ω ω
 μ ε ε χρισα Αυ το ον

Στίχ. α΄. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ,
 και ο βρα

χι ων μϑ κα τι σχυσει αυτον ⁶_{7x}

Υ ψω σα ε κλεκτον εκ τϑ λα ϑ μϑ ^Δ₂₂ ευ

ρον Δα βιδ τον δϑ λο ον μϑ ^Δ₂₂ εν ε λαι ω α γι ω ω

μϑ ϑ ε χρισα Αυ το ον ⁶_{7x}

Στίχ. β'. Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

⁶_{7x} και τϑς μι σϑντας αυ τον τρο πω σομαι ⁶_{7x}

Υ ψω σα ε κλε κτο ον εκ τϑ λα ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ μϑ ^Ζ_{7x} ευρον Δα βιδ τον δϑ λο ον μϑ ^Δ₂₂ εν ε

λαι ω α γι ω ω μϑ ϑ ε χρισα Αυ το ο ο ο ον ⁶_{7x}

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

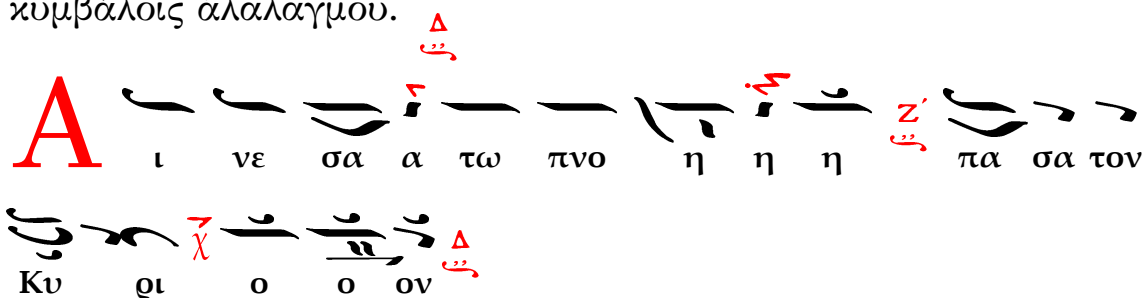
Ἦχος Δι - θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ⁶₂₂

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ⁶₂₂

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματι
Ταῖς τῶν Θεοῦ στεπτῶν πρεσβείαις ἐλεημον
ἐξαλειψόντα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ
νων Ἀμήν Ταῖς τῆς Θεοῦ τοῦ ὀκτῆ πρεσβείαις ἐλε
ημον ἐξαλειψόντα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημά
των

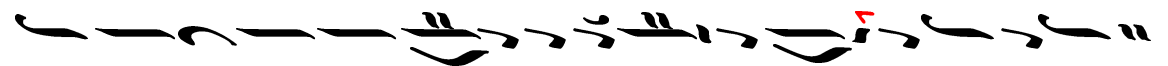
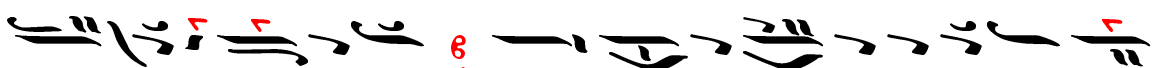

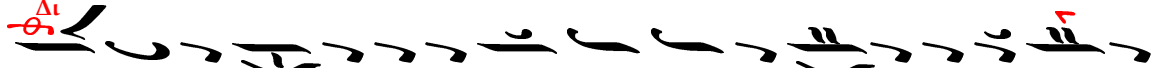
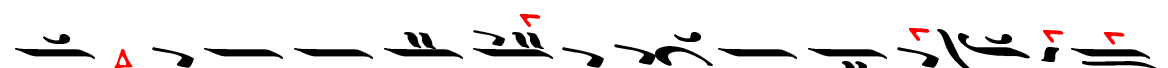

Ἔϊτα τὸ Ἰδιόμελον.

Βύζαντος.

Ἦχος Δι-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξαλειψόντο ἀνομή

μα ἀμαρ
Τεὺσεβας Κωνσταντινήνη ἡ ἡμνη ἡ ἡμνη

 ως μυ ρον εκ κε νθ με ε νον ση με ε ε ε ρον α νε ε

 ε τειει ει ει λε ^β Χρι στο ον γα α αρ πο θη η

 σας ^{νη} ει δω ωλων κα α α τε φορ ο νη η η η σε

 να ον ε γει ρας ε πι γης τω σταυρω θε ντι ι δι η η

 μας ^Δ εν υ ρα νοις δε ε α πε ε ε λα α α

 α βε ^Δ τον της ελ πι ι δο ος στε ε ε φα α α

 α ^χ νο ο ο ον ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

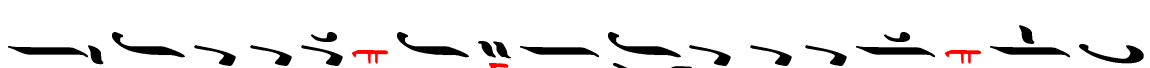

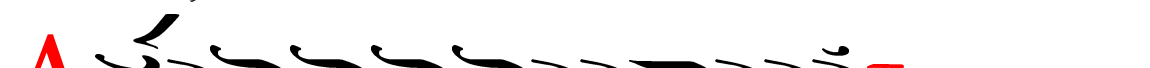
Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν , καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

T ην Μω σε ε ως ω δην ^Δ α να λα βθ σα

 βο η σον ψυ χη ^π βο ο η θος και σκε πα στης ^π ε γε

 νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ^Δ ου τος μθ Θε ος

 και δο ξα σω αυ τον ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ^π

ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Τῶν Μυροφόρων.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

Σ τει ει ρω θε ντα μνον νεν κα αρ πο φο ρον ο Θε
ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων
φυ τερ γε των α γα θων τηεσπλαγχνι α σθ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Α α να σταντος σου χρι στε συ υ νε τρι βησανμο
χλοι και πυ υ λαι α δου και θα να τσ τα δε σμα
δι ε λυ θησανευ θυς φο βω τσ κρα τσ σθ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι
Η ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η

Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· * ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὀρώσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· * Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρον μακρῶν τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφραστον δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Των μαθητῶν σου ὁ χορὸς σὺν Μυροφόροις γυναιξὶν ἀγαλλεταὶ σὺμφωνῶν ὡν ἡ κοινὴν γὰρ ἐορτὴν σὺν αὐτοῖς ἐορτάζομεν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστασεως καὶ διὰ τῶν φιλανθρώπων Κυβριετω λαω σου παρασχουτο μεγαλεοοος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἰσαποστόλων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρω καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριο πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, * σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντῖνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327).

Στίχ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,

Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ἐύνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πολυεύκτου, Βικτωρίνου καὶ Δονάτου, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεκούνδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀθλησάντων. (†356)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδελφίου, ἐπισκόπου Ὀνούφιδος ἐν Αἰγύπτῳ. (~†362)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βόρου, ἀσκητοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χριστοφόρου, πατριάρχου Ἀντιοχείας. (†967)

Στίχ. Φέρων καὶ μόνον Χριστὸν ὁ Χριστοφόρος,

Ἐπερ Αὐτοῦ ἤθλησε τομῆ τῆς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου, Πολίου καὶ Εὐτυχίου τῶν διακόνων ἐν Καισαρείᾳ τῆς Μαυριτανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαλεντίου ἐπισκόπου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριῶν παίδων ἀθλησάντων ἐν Αὐτισσιοδώρῳ (Autissiodorum, Auxerre) τῆς Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεκουνδίνου, τοῦ ἐν

Κορδούη τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλήσαντος. (~†306)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὅσπιτίου (Hospitius) τοῦ ἐρημίτου, ἐν Νικαΐᾳ τῆς Γαλλίας ἀσκήσαντος. (†581)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρρφοΐνου (Barrfoin, Bairrfhionn, Barrindus) τοῦ ἐν Κιλλβάρρον (Killbarron) τῆς Ἰρλανδίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολλένου (Collen), προστάτου τῆς ὁμωνύμου πόλεως (Llangollen) ἐν Οὐαλίᾳ. (Ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἰσβέργης (Isberga), βενεδικτινῆς μοναχῆς ἐν Ἀρίᾳ (Aire, Aria) τῆς ἐπαρχίας Ἀρτεσιανῆς (Artois), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†800)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγεράνου (Ageranus, Ayran), μοναχοῦ ἐν Βέζη (Bèze) τῆς Γαλλίας, ὑπὸ Σκανδιναυῶν ἐπιδρομέων (Viking) τελειωθέντος. (†888)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοβάλδου (Theobald, Thibaud), ἀρχιεπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (†1001)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου Γιαροσλάβ, ἡγεμόνος τοῦ Μοῦρομ, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Μιχαήλ καὶ Θεοδώρου. (†1129)

Στίχ. Ἐν ἁγιασμῷ ζήσαντες Ἠγεμόνες,
Πατήρ καὶ υἱοί, ἴστανται πρὸ Τριάδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, Κυρίλλου β' (†1262) καὶ Βασιλείου (†1295), ἐπισκόπων Ῥυαζὰν ἐν Ῥωσίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐσεβοῦς πριγκιπίσσης Ἑλένης, αὐταδέλφης τοῦ ἁγίου Στεφάνου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντέτσανι, ἧς τὰ τίμια λείψανα πλουτεῖ ἡ μονὴ αὕτη. (†1350)

Στίχ. Τῇ βασιλίδι Ἑλένη ἡ Ἑλένη,
Στᾶσα καθορᾶ τὸν Βασιλέα δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ἑλληνοσ, μοναχοῦ ἐν Οὔγκλιτς (Uglich) τῆς Ῥωσίας. (†1504)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀγαπητοῦ, ἡγουμένου Μαρκούσεβ Βολογκντᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1584)

Στίχ. Ὁ Ἀγαπητὸς Θεῷ τε καὶ ἀνθρώποις,
Ἦν ἀγαπητὸς, παρὰ Θεῷ ἐλήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Νοβοτορζανὶν (Novotorzanin) τῆς Ῥωσίας. (ιΓ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων Κωνσταντίνου Βρανκοβεάνου (Brancoveanu) πρίγκιπος τῆς Βλαχίας, τῶν τεσσάρων υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ῥάδου, Ματθαίου, καὶ τοῦ συμβούλου Ἰωάννου (Ianache Văcărescu), ὑπὸ τῶν Τούρκων καρατομηθέντων. (†1714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Παχώμιος, ὁ ἐν τῷ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφίας μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται. (†1730)

Στίχ. Ποῦ πάχος ἐν σοί, ὦ Παχώμι', εὐρέθη,

Πόνοις ξίφει τε λεπτόνῃ τὸ βρίθον;

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ ἁ Πα ρ

ᾠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στε ρε ου ου με ε θα ^π

ὠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

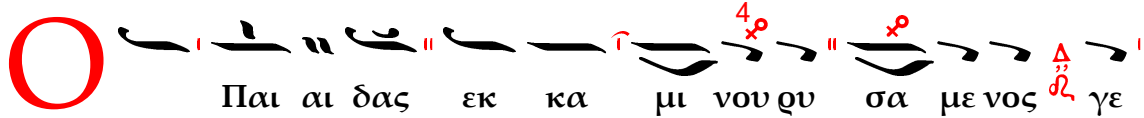
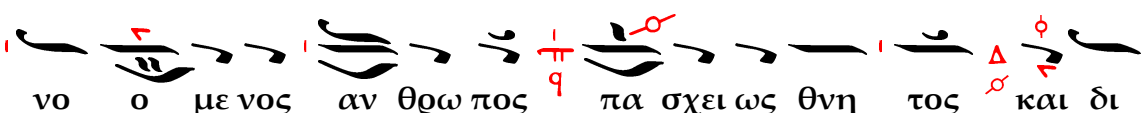
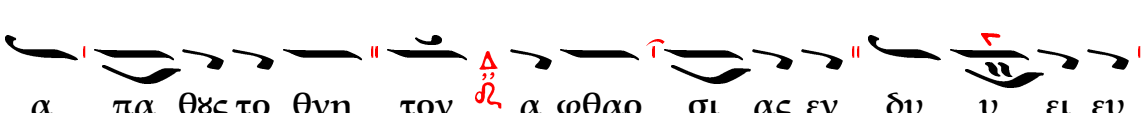
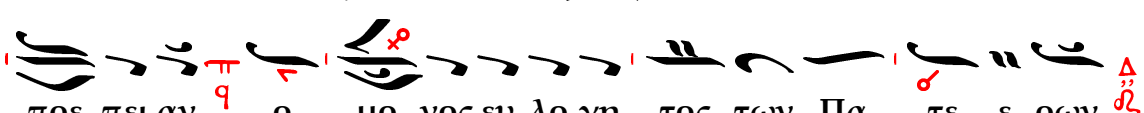
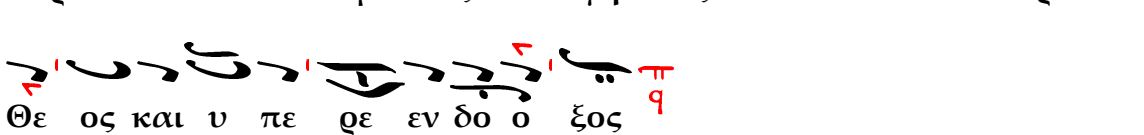
ὠδὴ ε'

Ορθρι σω μεν ορθρου βα θε ε ος και αν
 τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
 Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

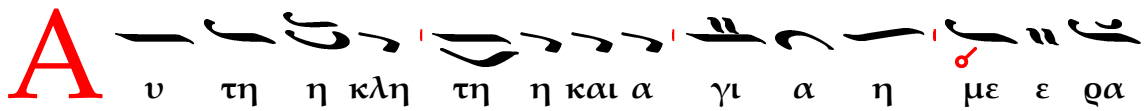
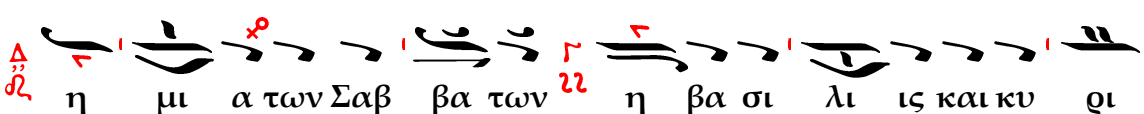
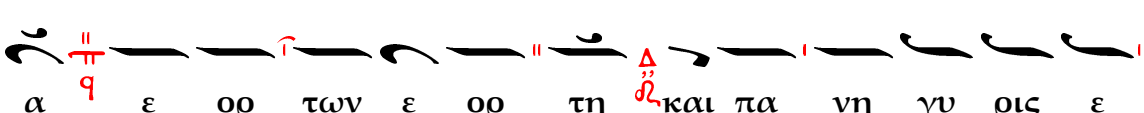
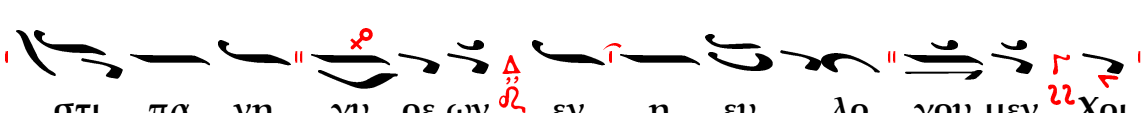
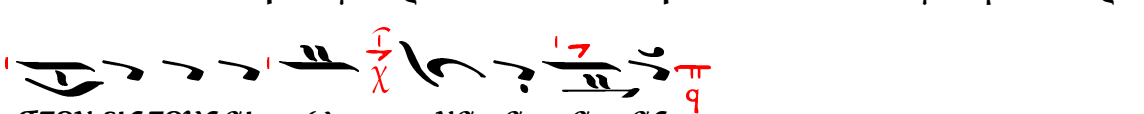
ὠδὴ ζ'

 Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

 α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

Ἐν καθημερινῇ ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι στιχολογοῦμεν καὶ
τὴν "Τὴν τιμιωτέραν".

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ
 γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς
 φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρωσθεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρον Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

5. Καθειλε δυναστας απο θρονων και υψωσε ταπεινους·
 πεινωντας αγαθων και πλουτουοντας εξαπεστειλε κενους.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρον Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

6. Αντελαβετο Ισραηλ παιδος Αυτου, μνησθηται ελεους, καθως
 ελαλησε προς τους πατερας ημων, τω Αβρααμ και τω σπερματι
 Αυτου εως αιωνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθωρον Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
τη η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω πι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ς η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πα Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Ο σκ εξ αν θρω πων ει ει λη φε το βα α σι

λει ει ον κρα α τος αλλ εκ τη ης θει ει ασ χα α ρι
 τος Κωνστα α ντι νο ος ο με ε γας συν τη μη τρι ο
 ο ρα νο ο θεν ε ξα α στραπτοον δεβλε ε πει Σταυ
 ρο το θει ον τρο ο παι ον ο θεν τσ τω ω ο
 λε ε σας τς δυ σμε νει ει εις των ει δω λων
 ε λυ σε τη ην α πα α την εν κο σμω δε Ε
 κρα α τυ νε την ο ορ θο δο ο ξον Πι ι στιν

Καὶ τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου-Ϟ.

Γ υ ναι κες α κς τι ι σθη τε φω νην α γα
 αλ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
 σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε
 φι λοις ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
 λι α βλο μαι γαρ το πλα α σμα μ χα ραν ε
 κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η
 λυ υ πη

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον ^{δλ} αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω ω νου ρα α νων ^{ϛϛ} αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω ^{δλ}

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^{δλ} αι νει ει ει τε
α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{δλ}

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους δ΄
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Χ αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του ^{βχ} αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ τῃ ^{βχ}

Χ^{Πα} αι ροις Κων στα ντι νε παν σο φε ορ θο ^{Νη} δο ξι ας

Πα Δι
 πη γη η πο τι ζ σα παν το τε τοις γλυ κε σι να μα
 Πα
 σι την υ φη λι ον α πα σαν χαι ροις η
 ρι ι ζα εξ ης ε βλα στη σε καρ πος ο
 Νη
 τρε ε φων την Εκκλη σι ι αν Χρι στε χαι αι ροις
 Πα
 το καυ χη μα των πε ρα των εν δο ξε Χρι στι α νων
 Δι Νη
 βα σι λε ων πρω τι στε χαι ρε χα ρα α των πι στων

Χ
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει
 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα
 Πα Νη
Ο βα σι λε ων της κτι σε ως το ευ πει θες
 Πα Δι
 προ ο ρων της καρ δι ας σε παν σο φε λο γι κω σθη
 Πα
 ρευ ει σε α λο γι ακρα τε με νον και κα ταυ
 γα α α σας την σην δι α νοι αν της ευ σε
 Νη
 βει ει ας ταις ε πι γνω σε σι κο ο σμω α
 Πα
 νε δει ξε φω ταυ γη ως η λι ον μα ρ μα ρυ γας
 Δι Νη
 θει ων α πο πε μπον τα πρα ξε ων ε εν δο ο ξε

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Τα τς Κυ ρι υ δι δαγ μα τα κα θα περ γη ε

κλε κτη δε ξα με νη πα νευ φη με ε να ρετων προ

ξε ων ευ καρ πι αν ε βλα στη σας τας δι α

νοι οι ασ η μων εκ τρε φς σα τη ε κτι

μη η σει Ε λε νη παν σο φε τη ης πο λι

τει ασ οθ εν ε ορ τα ζομεν πε ρι χα ρως ση

μερον την μνημην οσ πα νη γυ ρι ι ζον τες

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μς

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Ελαι ον α γαλ λι α σε ως τς σς με το

χς Χρι στε Κων στα ντι νον Ε λε νη ντε πα ρα δο ξως

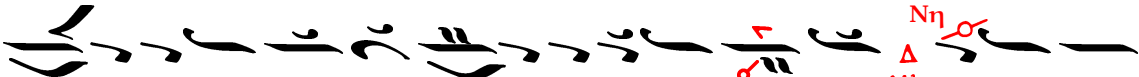
ε χρι σας ^{Πα} την α πα την μι ση σα ντας ⁹ και σου το
 κα αλ λος ε πι πο θη σα ντας ⁹ και βα σι
 λει ει ας της ου ρα νι ου σου ^{Νη} του ου τας η
 ξι ω σας ^ε ευ σε βως το προτερον ε πι της γης ^{Δι} Λο
 γε βα σι λευσαντας ^{Νη} τη ε πι νε ευ σει σου ^ν

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.
Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν
 Ο των α να κτων α ναξ και Θε ε ος ^ε ο πλου
 σι αι αις δω ρε ε αις ^Δ κα τα κο σμων τους α α
 ξι ι ους ^ε αυ το ο ος ου ρα α νο ο ο θε εν
^{Νη} ω σπερ Παυ λο ον το ον α οι οι οι δι ι ι ι μον ^Δ
^{Νη} δι α ση μει ει ου του Στα αυ ρου ^Δ σε Κων σταν
 τι νε Ε ε ζω γρη η σεν ^ε Εν του τω ω φη η σα
 α ας νι ι κα τους ε ε ε χθρου ου ου ους σου ^ν

 ς τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον ^θ

 α περδε εκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρς ς σαι ^{Νη} δι ε λο

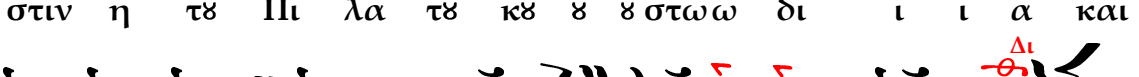

 γι ζοντο ευ λα βς με ε ναι τς λι ι θς τη η ην με

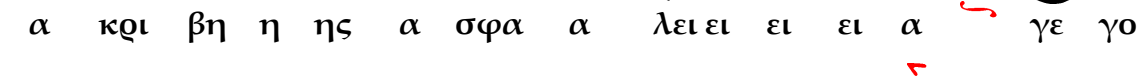

 τα α θε ε ε ε σιν ^{Δι} και προς αλ λη λας δι ε

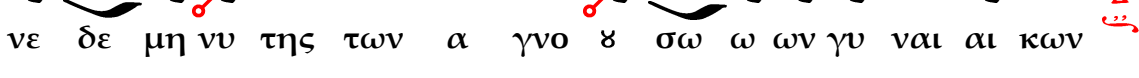

 λε ε ε γον το ^Δ πς ει σιν αι σφρα γι ι ι ι

 δες τς μνη η η μα α α α τος ^θ που ε ε ε

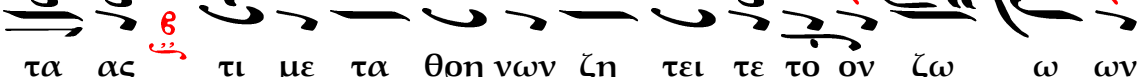

 στιν η τς Πι λα τς κς ς ς στωω δι ι ι α και

 α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α ^{Δι} γε γο

 νε δε μη νυ της των α γνο ς σω ω ων γυ ναι αι κων ^Δ

 ε ξα στραπτω ων Α γγε ε λος και φα σκωων προ ος α αυ

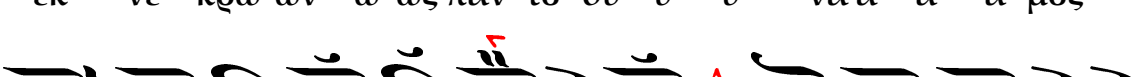

 τα ^θ ας ^θ τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων

 τα ^Δ και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο

 των ^Δ ε ξη γε ρθη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων

 εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος ^θ

 πα ρε χων πα σιν η η μιν ^Δ α φθα ρσι αν και

 ζω ην ^Δ φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε

λε ε ε ε ος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Ϟ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε

δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με

γα α λην σα δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σα Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο καθη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τ ε αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρ τη τ ε σ φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τ ε σ αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα

δι και ω μα τα α σϛ

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μϛ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τϛ

ποι ειν το θε λη μα α σϛ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μϛ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σϛ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σϛ τοις γι νω σκϛ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

T αϊς μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και

 τοι ο ις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με

 νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε Πα λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Είπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ υ ι

α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

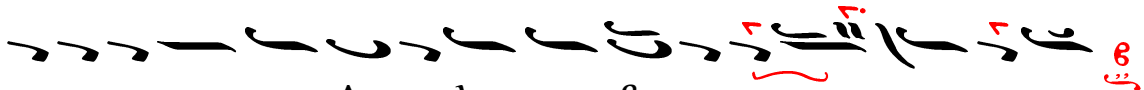
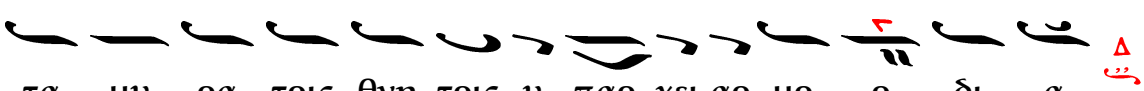
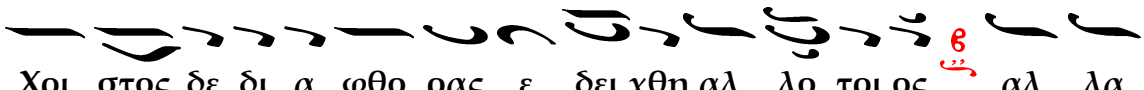
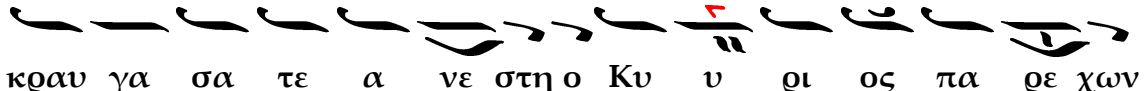
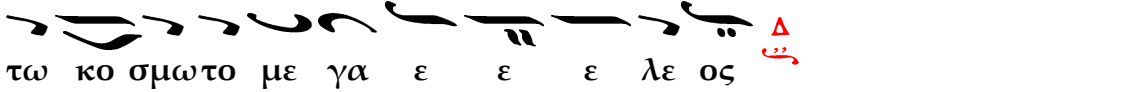
Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λησας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νεστης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

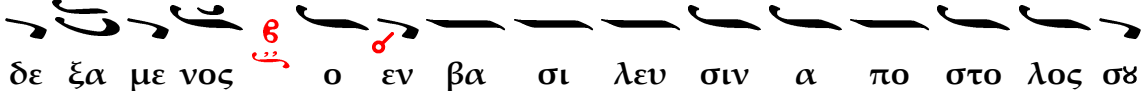
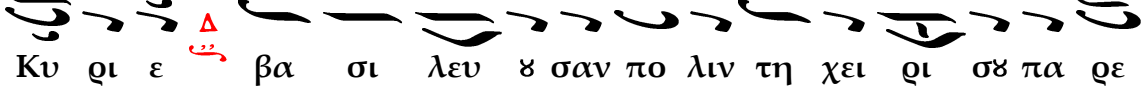
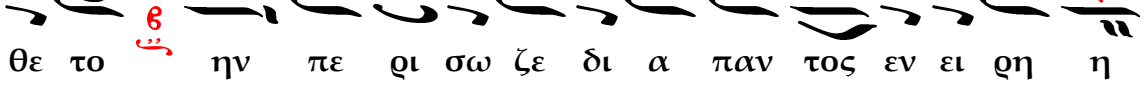

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
νι ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι

Ἦχος Δι-θ

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

 Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

 κρ αυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

 τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

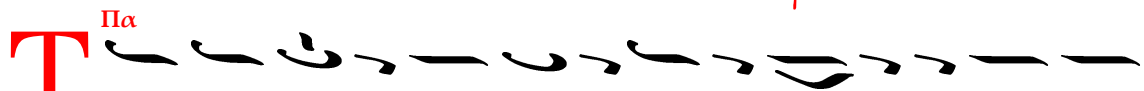
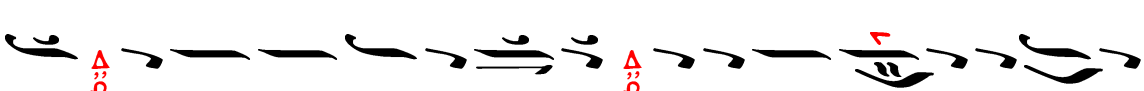
Ἦχος Δι-θ

T ς ζ αυ ρα σα τον τυ πον εν ς ρα νω θε α

 σα με νος και ως ο Παυ λος την κλη σιν εκ εξ αν θρω πων

 δε ξα με νος ο εν βα σι λευ σιν α πο στο λος σα

 Κυ ρι ε βα σι λευ ς σαν πο λιν τη χει ρι σα ρε

 θε το ην πε ρι σω ζε δι α παν τος εν ει ρη η

 νη πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν θρω πε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα φ

T ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τη ρ η

μων ^π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂₂ ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρου γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^π₉ ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂₂
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα φ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Γ₂₂
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^Γ₂₂ δη μοσ
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^Γ₂₂ Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^π₉
 στς ὀ τεσσα α ρα κο ον τα ^π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^u₉ ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ^u₉ δο κι μα σθεν τες λαμ προ ως ε
^{Γα} ^π₉
 δο ο ξα σθη η τε ^π₉ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^u₉
 ου σι ον ^u₉ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
^Γ₂₂
 λε ος ^Γ₂₂

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλδ Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι θ

T ο χαι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθε γξα α με νος τον
 θρη νον της προ μη το ρος Ευ ας κα τε πεν σας τη Α
 να στα σει σϛ Χρι στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε τοις
 σοις κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ο Σω τηρ ε ξα
 νε στη τϛ μνη η η μα το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

η η μα α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῶν Ἁγίων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κθ με ε νης τα ρη

μα τα αυτων

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τῶ α να γγε λει το ο στε ρε

ω μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κῶ με ε νης τα ρη

μα τα αυτων

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι
α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κῶ με ε νης τα ρη

μα τα αυτω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(κς' 1, 12-20).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν

8 8 ι ι ι ι α

Στίχ. β'. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον

μου κατισχυσει εἰ εἰ α α α αυτον

Α Πα α α ι α Α Κε λλη η λ 8 8

8 ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ 8 8 8

8 8 8 ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

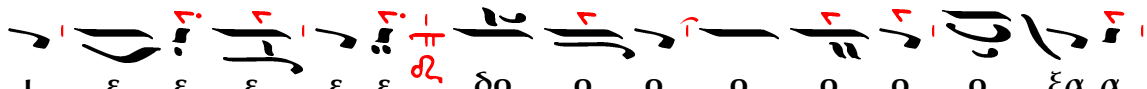
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

(Ζήτει τῆ Π' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ἦχος ιζ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι οι

Και καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

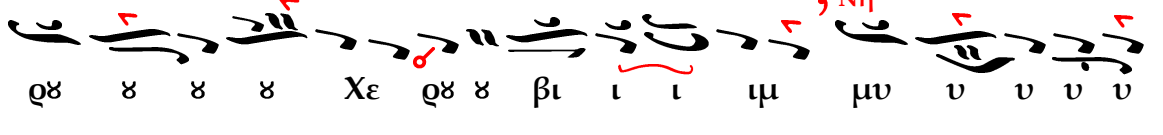
Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

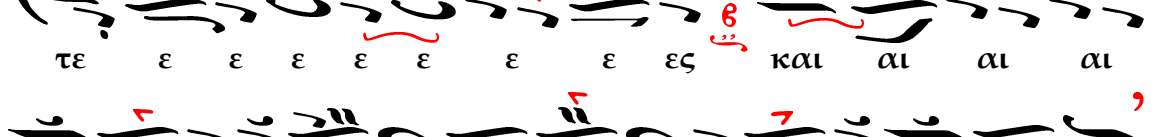
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

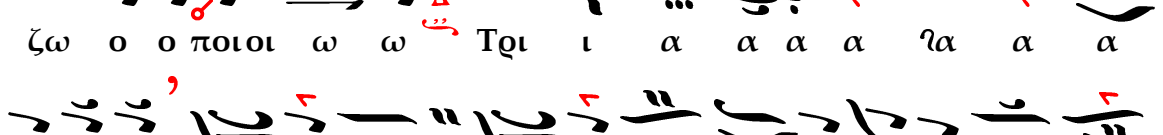
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

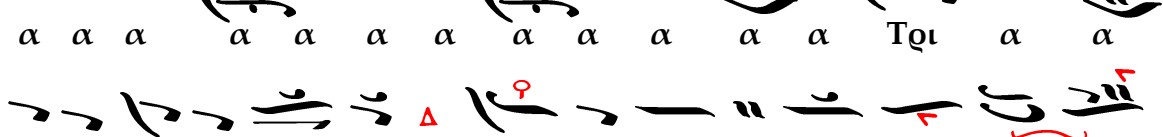
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

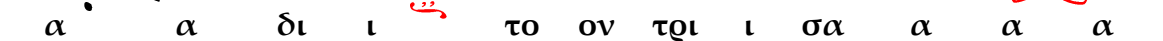
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α τια α α

 α α α α α α α α α α Τρι α α

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν

προ σα α α δο ο ο υ μ νο ν προ ο σα α α

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι̇

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μθ Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α α μθ και κα τα
φυ γη μθ ς και αι ρυ υ στη ης μθ ς ς ς
ς ς ς ς ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο
με θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν ^Δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ^Λπλ Νη

⁹⁻¹¹
u-9

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α α α

α σα α α α α α α α α α α α α α α α

α α αν τη η η η η η η η η η η πα σα

αν την γη η ηη η η η η ην ^{Νη} Ε ξη η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ε ξη η ηλ θε ε λιε ^{Γα}

ε ε ε εν ^{Δι} ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ

γο ο

ο ος α α α α α α α α α α α ο ο ^{Νη}

φθο ο ο ο γ ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

αυ τω ω ω ω ω ω ων ^{Δι} και εις τα πε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} ^{Δι}

α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο
 ξαν ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η
 με ε ραν με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος